

Ազդարարութեան

Trumpet's Sound Ինոյ

50-րդ ՏԱՐԻ, ԱՐՄԵՆԻԱԿԱՆ
ՅՈՒՆԻՎԵՐՍԻՏԵՏ - ՓԵՏՐՈՒԹՅՈՒՆ 2019

«ԱԶԳԱՐԱՐՈՒԹԵԱՄ ՓՈՂ»
Երկամսյա հոգեւոր քերթ

Պատասխանառու խմբագիր՝
Խովին Հրաչ Գույուճեան

ACM AUSTRALIA
PO BOX 1593,
CHATSWOOD NSW 2057
EMAIL: hkiujian@acmaust.org
URL: www.acmaust.org

ԱՍՍ-ի աղօթքի Նիւթեր

- Փառք տուեք Տէրոշը 2018 թուականի եր բոլոր օրինութիւներուն համար:
- Աղօթքը Տէրոշը առաջնորդութեան համար:
- Աղօթքը մեր աշխատակիցներու անվտանգութեան եւ իմաստութեան համար:
- Աղօթքը կարիքաւոր ընտանիքներու համար, որոնք արձանագրուած են ներ ցանկին մէջ, սակայն տակաւին հովանաւոր չունին:
- Աղօթքը Աստուածաշունչի ուսումնասիրութեան խումբերու համար:
- Աղօթքը այս տարի Յայաստան այցելող միսիոներական խումբերուն համար:
- Աղօթքը, որ ԱՍՍ-ի բաժնած օրացոյցները օրինութիւն դառնան շատերու համար:

Բովանդակութիւն

Ասոնք տեսան, Եկան, Երկրպագեցին
Եւ փոխեցին իրենց ճամբան. 3

Հովին Հրաչ Գույուճեան

Խաղաղութեան իշխան 5

Վեր. Շան Մելքոնեան

Մարզարահ. 7

Իս.ք.քի Չափակիսան

Նայէ ու հաշուէ աստղերը 8

Տնա Մրումըր

Չու ձեռք կը բանաս 12

Վեր. Հասպիս Այաձամի

Եւս մԵկ առաջադրանք 13

Ուրս Տիղլալ

Բաց նամակ մը մեր հովանաւորներուն
Եւ ընթեցողներուն 15

Հովին Հրաչ Գույուճեան

Կազմի նկարը՝ Զննեա, ACM 2017թ.

Անոնք տեսան, եկան, երկրպագեցին եւ փոխեցին իրենց ճամբան

Անոնք տեսան

Իմաստունները՝ աստղը տեսնող մոգերը աւելի իմաստուն էին քան իրենց ժամանակակից մարդիկ, քանի որ անոնք գիտէին Աստուծոյ Որդիի մասին, ով պիտի ծնուիր Բեթլեհէմի մէջ: Միքիա 5:2-ի մէջ կը կարդանք. «Եւ դուն, ո՞վ Բեթլեհէմ Եփրաքա, թէեւ Յուլայի հազարաւորներուն մէջ պատիկ ես, քայց քեզմէ պիտի ելլէ Ան, որ Խորայէի վրայ իշխան պիտի ըլլայ: Ու անոր ելքը հինէն, յախտենական օրերէն է»: Այս խօսքը զրուած է մ.թ.ա. 8-րդ դարին՝ Միքիա մարգարէին կողմէ: Հարիրաւոր տարիներ անց մոգերը որոշեցին ճամբորդութիւն կատարել անապատի միջով քաջատեղեակ ըլլալով իրենց հանդիպելիք դժուարութիւններուն:

Անոնք եկան

Բոլոր դժուարութիւններէն յետոյ անոնք եկան Փրկչին՝ Թագաւորին տեսնելու: Որքա՞ն մեծ ուրախութիւն էր տեսնել Աստուծոյ, ով մանկան տեսքով մեղաւոր աշխարհ եկած էր մարդկութեան փրկութեան համար: Որքա՞ն ուրախութիւն էր անոնց համար, որ տեսան Սեսիային:

Անոնք երկրպագեցին

Իմաստունները ծունկի եկան երկրպագելու ու մեծարելու այն Սէկին, որու համար բերած էին իրենց նույները. «Տունը մտնելով՝ տեսան մանուկը իր մօրը Մարիամին հետ ու ինկան երկրպագութիւն ըրին անոր եւ իրենց գանձերը բանալով ընծաներ տուին անոր՝ ոսկի ու կնդրուկ եւ զմուռու» (Մատթ. 2:11):

Անոնք նոյն ճամբով չվերադարձան

Իմաստուն մարդիկ արձագանքեցին Աստուծոյ կոչին: Անոնք եկան եւ երկրպագեցին: Սակայն Հերովդէսը անոնցմէ ուզեց գիտնալ մանուկի գտնուելու վայրը, անոր սպանելու համար: Ուստի Աստուծ երազի մէջ երեւցաւ մոգերուն ու պատուիրեց չվերադարձալ Հերովդէսին: Անոնք հնազանդեցան եւ ուրիշ ճամբայով վերադարձան իրենց երկիր:

Գուցէ սա կարեւոր պատգամ մըն է քեզի համար: Դուն կը հաւատաս, այն ինչ Աստուած ըսած է Իր Խօսքին մէջ մեղքի մասին: Դուն ապաշխարած ու ընդունած ես Անոր Վրկութիւնը: Տէր Յիսուսը եկած է քու սրտիդ մէջ, եւ այժմ դուն կ'երկրպագես զինք, որպէս հօր Աստուած ու Փրկիչ, իմանալով, որ Վրկութիւնը միայն Իր միջոցով է:

Այժմ մենք կ'երկրպագենք զինք, կը հաղորդակցինք Իր հետ, մեր միջնորդի, Տիրոց եւ վարդապետի հետ: Մենք ուրիշին չենք ուզէր երկրպագել: Մենք պէտք է հնազանդինք Իրեն եւ չվերադառնանք մեր իին ճամբաներուն:

Իմաստունները հնազանդ էին եւ ուրիշ ճամբայով վերադարձան իրենց տուն: Արդեօք պատրա՞ստ ենք հրաժարիլ մեր իին ճամբաներէն, մեր իին ցանկութիւններէն, փափարներէն եւ ծրագիրներէն եւ ամբողջութեամբ հնազանդիլ Տէր Յիսուսին՝ Անոր անունը մեծարելու համար:

Այսօր Տիրոջմէն կարող ենք ստանալ յալիտենական կեանքի պարգեւը, ընդունելով Իրեն որպէս մեր Տէր ու Փրկիչ: Աղօքը է, որ յաղթական դառնաք Քրիստոսով եւ յալիտենականութիւնը ժառանգեք:

«Վասն զի մեզի մանուկ մը ծնաւ,

Մեզի որդի մը տրուեցաւ

Եւ իշխանութիւնը անոր ուսին վրայ պիտի ըլլայ:

Անոր անունը պիտի կոչուի

Սքանչելի, Խորհրդակից, Հզօր Աստուած,

Յալիտենականութեան Իշխան» (Եսայեայ 9:6):

Հ. Գ.

«Ո՞հ, սիրելի՝ բարեկամ, եթէ կը սիրեք ձեր զաւակներուն, ապա խորհուրդ կուտամ թոյլ չտալ անոնց վաղ մանկութեան ժամանակ աղօքը ընելու սովորութիւնն անտեսել: Եթէ ձեր զաւակներուն կ'ուզէր վարժեցնել ինչ որ բանի մէջ, ապա գոնէ սորվեցուցէր անոնց աղօքելու սովորութիւն ունենալ»:

Շ. Ս. Ռայլ

Խաղաղութեան իշխան

Դուկաս 2:1-15

Պուկաս աւետարանին 2-րդ գլխուն մէջ կը կարդանք, թէ ինչպէս հրեշտակները աւետեցին Յիսուսի ծնունդը: «Սիա ձեզի մանուկ մը ծնաւ Դաւիթի քաղաքին մէջ... որ պիտի կոչուի Սրբանչելի, Խորհրդակից, Հզօր Աստուած, Խաղաղութեան Իշխան»:

Բոլորս ալ կը ցանկանք խաղաղութիւն: Բայց խաղաղութեան Իշխանը ինչպէ՞ս պիտի կրնայ մեզի բերել այս խաղաղութիւնը, երբ ես եւ ուրիշը տարբեր նկարագրի տէր անձիք ենք:

Յիսուս՝ Խաղաղութեան Իշխանը կը ներկայացնէ զԱստուած: Ինչպէս թագաւոր մը կը դրկէ իշխան մը որ իր հպատակներէն տեղեկութիւն բերէ, նոյնպէս ալ Տէր Յիսուս աշխարհ եկաւ Աստուածն դրկուած որպէսզի մեզի բերէ այդ օրինութիւնները: Կուզե՞ս ճանչնալ զԱստուած, երէ Քրիստոսի յատկութիւնները չես զիտեր, չես կրնար ճանչնալ զԱստուած: Ինչպէս անձ մը ճանչնալու համար անոր հետ յարաբերութեան մէջ կը մտնես, ժամանակ կ'անցնես, հետը սեղան կը նստիս եւ կը ճաշես, նոյնպէս ալ Յիսուսը ճանչնալու համար անոր հետ ժամանակ անցնելու ես, Անոր նկարագիրը սերտելու ես, հասկնալու եւ իրացնելու ես, գործադրելու եւ զայն անձնական կեանքին մէկ օրինակը ընելու ես: Կուզե՞ս զԱստուած ճանչնալ Յիսուսի միջոցաւ, ահաւասիկ կերպերը.

Ա. Խաղաղութիւն ունենալու համար պայմաններ կան, որ պէտք է ամբողջացնենք: Լման խաղաղութիւն ունենալու պայմաններէն մէկը լման յանձնուիլ է: Կուզե՞ս Քրիստոս քու Տէրդ ըլլայ, լման յանձնուելու ես Իրեն, լման վստահելով Անոր: Ան երբեք քեզ պարապ ձեռքով, յուսախար կամ յուսահատ չվերադարձնէր: Լման յանձնուէ Իրեն եւ պիտի տեսնես, թէ ինչպէս Ինը քեզ կ'առաջնորդէ:

Այսօր առաջարկ մը կայ ամէն մէկուս համար, որ խաղաղութեան իշխան մը ըլլանք, Անոր հետեւորդը, Անոր համար զինուոր մը ըլլանք եւ յառաջ երթանք: Երբ որ իրացուցած ես այդ սրտիդ մէջ, երբ ալ ըլլայ, ուր որ ալ ըլլաս այդ խաղաղութեան աղաղակը քու շրթներէդ, քու հո-

գիէդ դուրս պիտի քիսի: Դեմքիդ վրայ ուրախութիւն մը եւ ժպիտ մը պիտի ըլլայ եւ այդ խաղաղութիւնը պիտի երգես:

1-ին համաշխարհային պատերազմին նոր Արեւելքը եւ Արեւմուտքը իրարու հետ կը պայքարէին, Դեկտեմբեր 25-ի ցուրտ ձմռան գիշերին, հրամանատար մը կ'ըսէ. «Լուր պիտի մնաք, Քրիստոսի ծննդեան տարելարձն է»: Անոնք գէնքերը ձգեցին, անոնց մէջէն քաջ զինուոր մը ելաւ ոտքի ու երգեց. «Լուր գիշեր, սուրբ գիշեր, ծով ու ցամաք խռով են ահա»: Քիչ ետք բանակին զինուորներն ալ միացան անոր: Հազի թէ դադրեցան, թշնամի բանակէն լսուեցաւ «Փոքրիկ քաղաք Բեթլիեմի, որքան լուր ես խաղաղ» երգը, եւ հազի երգը վերջացաւ այն պատճէշը որ զիրենք կը բաժներ, անմիջապէս բանդուեցաւ եւ բանակները ողջագորուեցան ըսելով. «Մենք եղբայրներ ենք»: Քրիստոսի ներկայութիւնը իրաքանչիրին խաղաղութիւն կը բերէ: Այսօր քու սրտիդ ալ խաղաղութիւն բերա՞ծ է Ան:

Թ. Խաղաղութիւն կայ այնտեղ ուր Յիսուս ներկայ է եւ կ'ապրի: Կազմակերպութիւններ եւ հաստատութիւններ օրէնքներ կը դնեն եւ եթէ օրէնքներուն հետեւիս, դժուարութիւն չես ունենար: Երկիրը օրէնք դրած է եւ եթէ մենք օրէնքէն դուրս ելլենք՝ արկած պիտի ունենանք, վնասի պիտի ենթարկուիմք եւ մեր մտքերը խաղաղութիւն պիտի չունենան:

Յիսուս խաղաղութիւն կ'ուզէ տալ: Խաղաղութիւնը Աստուծմէ քեզի մեծագոյն նուէր է: Յովի. 14:27-ին մէջ կ'ըսէ. «Խաղաղութիւն կը թողում ձեզի, Իմ խաղաղութիւնս կուտամ ձեզի, ոչ թէ ինչպէս աշխարհս կուտայ՝ ես ձեզի կուտամ: Սրտերնիդ չխռովի ու չվախնայ»: Փիլիպ. 4:7 ալ կ'ըսէ. «Աստուծոյ խաղաղութիւնը որ ամէն մտքէ վեր է, ձեր սրտերը ու մտքերը Յիսուս Քրիստոսով պիտի պահպանէ»:

Ծնունդի հոգին խաղաղութիւն է, Ծնունդի ուրախութիւնը յոյսն է, Ծնունդի կորիզը սէրն է: Ամէն:

Վեր. Շան Մելքոննեան

Քաղուած՝ «Հատընտիր հոգեւոր պատգամներ» գիրքէն

Մարզասրահ

Մարզասրահ կը յաճախէ՞ք: Ես ամէն շաբաթ կը փորձեմ երկու-երեք անգամ երթալ: Կուզէ՞ք գիտնալ թէ ինչը կ'անհանգստացնի զիս, երբ մարզասրահ կը մտնեմ: Ես կը նեղուիմ, երբ կը տեսնեմ թէ ինչպէս մարդիկ կը նստին նստարանին եւ 5-10 վայրկեան իրենց քջային հեռախօսներուն մէջ կը մտնեմ:

Ես հակառակ չեմ մարզումներ ընելու ժամանակ երաժշտութիւն լսելուն, բայց եթէ մարզասրահ կը մտնեմք սարքաւորումներու կողքին նըստելու եւ ոչ թէ մարզուելու, քրտնելու, մարզասրահէն աւելի քարմացած դուրս գալու, ապա մենք լուրջ խնդիր ունինք: Այդպէս ընելով մարզասրահ գալը չօգտագործուեցաւ իր նպատակին:

Աւելի վատն այն է, երբ կը տեսնես որ մարդիկ մարզասրահի մէջ փոխանակ մարզուելու, կը սկսին երկար ժամանակով իրար հետ զրուցել: Երբեմն կը մտնեմ մարզասրահ ու կը տեսնեմ մարդիկ բռնուած են զրոյցի, եւ երբ դուրս գալու ըլլամ կը նկատեն, որ անոնք նոյնիսկ կարիլ մը քրտինք չեն ունեցած, եւ տակաւին կը զրուցեն իրար հետ: Գուցէ մէկ-երկու շարժում ըլլած են, բայց քրտնելու չափ մարզուած չեն:

Մարզուիլը նուիրում կ'ենքաղը: Ես նկատի ունիմ, որ եթէ դուք պատրաստ էք գումար վճարելու եւ մարզասրահի յաճախորդ դառնալու, ապա պէտք է մարզասրահը օգտագործէք այն բանի համար ինչ նախատեսուած է:

Եթէ կ'ուզէք մարմնամարզութեամբ գրադուիլ, ապա այն ձեր ամբողջ սրտով կատարէք: Եթէ ընկերներու եւ ընտանիքի անդամներու հետ ժամանակ կ'անցընեք, ապա այդ ժամանակը ամբողջապէս իրենց նուիրէք: Ձեր ամբողջ ուշադրութիւնը դարձուցէք այն ինչ ունիք ձեր ձեռքերուն մէջ տուեալ պահին: 100%-ով նուիրուէք ձեր ըլլած գործին: Նոյնիսկ Աստուածաշոնչը կ'ըսէ. «Ձեռքդ ինչ որ գտնէ ընելու, բոլոր ուժովդ ըրէ» (Ժող. 9:10):

Յաւօք սրտի, կան քրիստոնեաներ, ովքեր նուիրուած կեանքով չեն ապրիր, 100%-ով Աստուածոյ չեն տրուիր: Եկեղեցի կուզան, բայց անոնց ուշադրութիւնը կեղբոնացած չէ: Որոշ քրիստոնեաներ նոյնիսկ հաւա-

տարիմ կերպով եկեղեցի չեն յաճախէր, եւ երբ եկեղեցիին մեջ ծառայութիւն կ'ինեն, ամբողջ սրտով չեն ընէր:

Արդեօ՞ք դուք այն քրիստոնեաներէն էք, ովքեր սարքաւորումներու կողքին կը կանգնին եւ կեղրոնացած ու նուիրուած կեանքով չեն ապրիր: Թոյլ տուէք քաջալերել ձեզ ձեր լաւագոյնը ընել եւ 100%-ով Աստուծոյ տրուիլ: Ինչ որ կ'ընէք ամբողջ սրտով ըրէք, Աստուծոյ համար ապրէք ու ծառայեցէք Անոր ձեր ամբողջ ուժով:

Բաֆֆի Զափարեան

ՆայԷ ու աստղերը համրէ

Կարդացէք Ծննդոց 15-րդ գլուխը

Ծննդոց 15-րդ գլուխը զիշաւորապէս կը վերաբերի Աստուծոյ՝ Արքահամի հետ ըրած ուխտին, սակայն այդ պատմութիւնը մեզ համար շատ դասեր ունի, մինչ կ'ապրինք մեր Տէր Յիսոս Քրիստոսի համար: Արքահամին կը տեսնենք, որպէս հաւատքի մարդ, իսկ Աստուծոյ՝ որպէս ուխտ պահող Աստուծուած, ով կը պաշտպանէ իր ժողովուրդը:

Սակայն, պատմութիւնը կը սկսի հետաքրքիր միջադէպով մը, որը հաւանաբար կապ ունի 14-րդ գլուխի հետ, որտեղ կը տեսնենք Աստուծոյ խնամքը Արքահամի նկատմամբ: Երազի մեջ Աստուծու կը յայտնընի Արքահամին ու կը պատուիրէ իրեն չվախնալ, քանի որ Ինքը անոր վահանն էր: Արքահամը հաւանաբար որոշ չափով վախցած էր: Արեւելքի չորս թագաւորներուն պարտութեան մատնելէ ետք ան զուցէ կը վախնաբ, թէ անոնք կը վերադառնան եւ կը յարձակին իր վրայ: Անակնկալ կերպով յարձակիլը Արքահամի ուազմավարութեան կարեւոր բաղադրիչներէն մէկն էր, եւ ան զուցէ կը մտածէր թէ այդ նոյն թագաւորները կը վերադառնան իրենց կորսնցուցածը վերականգնելու համար: Ան զուցէ նաև մտքեր ունեցաւ, թէ արդեօ՞ք անմիտ գտնուեցա՝ վերադարձնելով Սոդոմի թագաւորին պատկանող բոլոր աւարը: Ի՞նչ

Վարձատրութիւն ստացաւ այն բոլոր վտանգներու դիմաց որ ըրաւ: Արդեօ՞ք ապահով պիտի ըլլար: Աստուծոյ Խօսքը իրեն եղաւ ըսկըն: «Մի վախնար, ով Արքամ, ես քեզի վահան եմ ու քու վարձքի խիստ շատ պիտի ըլլայ»: Աստուած կը խոստանար Արքահամին Իր պաշտպանութիւնը: Բայց այս ամէնէն աւելի. Աստուած էր Արքահամի վարձատրութիւնը:

Սակայն Արքահամի արձագանքը ցոյց կուտայ, որ իր մտքերը ուրիշ տեղ էին: Եթէ Արքահամը վախ ունէր, ապա աւելի հաւանական է որ այդ վախը Աստուծոյ խոստումի չիրականանալու վախն էր, որ իր սերունդը մեծ ազգ պիտի դառնար: Իր ժառանգը իր տան մէջ ծնած մարդն էր, որը իր որդին չը: Այս ամէնը հաշուի առնելով Արքահամը Աստուծոյ կը հարցնէ, թէ իր վարձքը ինչ պիտի ըլլայ: Եթէ Աստուած էր իր վարձատրութիւնը, ապա արդեօ՞ք Ան իրեն զաւակ պիտի պարգևելը: Ուստի Աստուած Արքահամին վստահեցուց, թէ Եղիազարը պիտի շժառանգէր զինք, այլ ան, ով իր երանգէն դուրս պիտի գար:

Աստուած հաստատեց Արքահամին Իր խոստումը՝ զինք դուրս բերելով եւ մարտահրաւեր ընելով, որ ան զիշերային երկնքի աստղերը հաշուի: Աստուած Արքահամին խոստացաւ, որ իր ժառանգները անհամար աստղերու չափ շատ պիտի ըլլան: Արքահամը հաւատաց Եհովային, ով Արքահամի հաւատքը իրեն արդարութիւն ըլլալ սեպեց:

Տերը շարունակեց Արքահամին ցոյց տալ Իր պատասխանը յիշեցնելով, որ Ինքն է Տերը, ով իրեն դուրս հանեց Քաղղէացիներու Ուր քաղաքէն, որպէսզի տայ իր պանդխտացած երկիրը, որպէս ժառանգութիւն: Արքահամը հարցուց Տիրոջը, թէ ինչպէս պիտի զիտնայ թէ պիտի ժառանգէ այդ երկիրը: Այս հարցի պատասխանը պիտի ըլլար այն սպառիչ ապացոյցը, որը պիտի փարատէր Արքահամի՝ Աստուծոյ իրեն պաշտպանելու կարողութեան և Իր խոստումները պահելու իրաքանչիւր կասկած:

Աստուած Արքահամին պատուիրեց, որ թերէ երեք տարեկան երինջ մը, ու երեք տարեկան այծ մը, եւ երեք տարեկան խոյ մը, ու տատրակ մը եւ աղաւնիի ձագ մը: Արքահամը այս բոլորը Տիրոջը բերաւ եւ մէջտեղէն կիսեց զանոնք, եւ ամէն մէկ կտորը մէկը միսի դիմացը դրաւ. բայց բռչունները չկտրեց: Ի՞նչն էր այս գործողութիւններու նշանակութիւնը:

Երեմիայի մարգարելութիւնը կը բանանք իմանալու համար այս ամենի նշանակութիւնը: Երեմիայ 34:18-ի մէջ կը կարդանք. «Եթի զուարակը երկուքի կտրելով ու անոր կտորներուն մէջտեղէն անցնելով՝ իմ առջեւ ըրած ուխտերուն խօսքերը չկատարող, եւ իմ ուխտս զանց ընող նարդիկը պիտի նատնեմ»: Հաս էլորեան, ասիկա կը նշանակէ, թէ երբ մարդիկ հանդիսաւոր ուխտ կ'ընէին, կենդանական զոհը մէջտեղէն երկու մասի կը կիսէին ու անոր միջով կ'անցնէին: Իրականութեան մէջ իրենց այդ քայլով կ'ուզէին ըսել, թէ ով որ չպահէ իր խոստումը պատրաստ է կենդանիին նման մէջտեղէն կիսուելու: Սինչ Աքրահամը կը պատրաստէր զոհը, ան կը պատրաստուէր Աստուծոյ հետ ուխտի մէջ մտնելու:

Պատմութիւնը կ'ըսէ թէ, մինչ արեւը մար կը մտնէր, խորունկ քուն մը եկաւ Աքրահամի վրայ եւ մեծ մքութեան սոսկում մը: Այնուիետեւ Աստուած խօսեցաւ Աքրահամին ու ըսաւ թէ ինչ պիտի պատահի իր սերունդին հետ: 400 տարի անց անոնք պիտի ստանան այն երկիրը, որտեղ Աքրահամ կը գտնուէր: Անոր սերունդը, որպէս օտարական ու պանդոխան պիտի բնակէր երկրի մը մէջ, որը իրենց չեր պատկանէր եւ պիտի ծառայէր այդ երկրի մարդկանց: Ծառայութիւնը հաճելի պիտի չ'ըլլար անոնց համար, եւ անոնք 400 տարի պիտի չարչարուէին: Սակայն, Աստուծոյ՝ Աքրահամի հետ ըրած խոստումի համաձայն, անոնք, ովքեր Աքրահամին անհծեցին Աստուծոյ անէծքի տակ պիտի մտնեն: Աստուած պիտի դատէ Աքրահամի սերունդին նեղութիւն տուող ազգին: Աքրահամի սերունդը չորրորդ դարուն մէջ կրկին պիտի վերադառնայ: Անոնք անմիջապէս պիտի չստանան իրենց ժառանգութիւնը, քանի որ Ամօրհացիներու անօրէնութիւնը դեռ լեցուած չէ, եւ դատատանը անմիջապէս պիտի չկատարուի անոնց վրայ:

Ասկէ ետք շատ ուսուցողական բան մը կ'իմանանք Աստուծոյ ճամբաներու մասին. «Եթի արեւը մարը մտաւ ու խաւար եղաւ, ահա մխած հնոց մը ու վառած ջահ մը այն կտորներուն մէջտեղէն անցաւ»: Սակայն Աքրահամը չանցաւ զոհուած կենդանիներու երկու կէսի բաժնորուած մարմիններու մէջտեղէն: Այսպէս Աստուած ցոյց կուտայ, թէ Ան անպայմանական ուխտ կ'ընէ Աքրահամի հետ: Օր մը Աստուած Աքրահամի սերունդին պիտի տայ ողջ երկիրը՝ Եգիպտոսի գետեն մինչեւ մեծ գետը, այսինքն՝ Եփրատ գետը, երկիր մը, որու մէջ այդ ժամանակ կը բնակէր տասը տարբեր ժողովուրդներ:

Որո՞նք են այն ճշմարտութիւնները, որը պէտք է հասկնանք: Նախ՝ Աստուծոյ հաճելի կեանքը հաւատքի կեանքն է: Եթէ Աստուած բան մը կ'ըսէ, ուրեմն մեր պարտականութիւնն է հաւատալ Իրեն:

Աստուած պիտի պահէ Իր խոստումը. խոստման կատարումը գուցէ շուտով չըլլայ, բայց այն անպայման պիտի կատարուի: Աբրահամի ժառանգները երկիրը պիտի ժառանգէին հարիւրաւոր տարիներ անց, բայց խոստումը պիտի պահուէր: Աստուած երբեք չէ ձախողած ընելու այն, ինչ խոստացած է ընել:

Չատ մը Աստուծոյ խոստումներ անպայմանական են: Եթէ Աստուած անպայմանական ուխտի մէջ կը մտնէ, այդ ուխտով Իր խոստացած օրինութիւնները բացառապէս Իրմէ կախուած են: Մենք կարող ենք աւելի մեծ վստահութիւն ունենալ, որ կատանանք այն, ինչ Ան խոստացած է, քանի որ թէեւ մենք յաճախ կը ձախողինք, սակայն Ան երբեք չի ձախողիր:

Եթէ արձագանքնենք Աբրահամի նման եւ հաւատանք Աստուծոյ, ապա Ան առանց որեւէ պայմանի կը պահէ մեզ: Մենք Իրն ենք յախտեան:

Տնն Սթորմը

* * *

«Մովսէսը քառասուն տարի անցուց մտածելով թէ ինքը ինչ որ մէկն է, եւս քառասուն տարի անցուց սորվելով, թէ ինքը ոչինչ է, եւս քառասուն տարի՝ բացահայտելով, թէ Աստուած ինչ կրնայ ընել ոչինչ եղող մարդու հետ»:

S. L. Մուտի

«Աւելի շատ կ'ուզէի աղօթել, քան քարոզել: Յիսուս Քրիստոսը Իր աշակերտներուն երբեք չսորվեցուց ինչպէս քարոզել, այլ միայն թէ ինչպէս աղօթել»:

S. L. Մուտի

**Քու ձեռքը կը բանաս ու ամէն
կենդանիին փափաքը կը լեցնես
(Սաղմոս 145:16)**

Աստուծոյ ձեռքը միշտ բաց է: Անիկա առատօրէն կուտայ բոլոր իրմէ խնդրողներուն:

Նոյեմբեր եւ Դեկտեմբեր ամիսներուն մէջ ունինք Գոհարանութեան եւ Ծննդեան տօները: Տարուան այն եղանակն է երբ մարդիկ իրարու նուերներ կուտան եւ կը ստանան: Մեծագոյն տուողը Աստուած Ինքն է, որ Իր ձեռքը կը բանայ ու բոլորին փափաքը կը լեցնէ:

Աստուած ամէն օրինութեան ակն ու աղբիրն է: Իրմէ կը ստանանք բոլոր նիրական եւ հոգեկան օրինութիւնները: Մատքէնս 5:45-ի մէջ կը կարդանք թէ Ան իր արեւը կը ծագեցնէ թէ չարերուն եւ թէ բարիներուն վրայ: Ուստի դում, ով որ ես, Աստուած քեզի տուած է ինչ որ դուն ունիս:

Աստուծոյ ձեռքը միշտ բաց է մեզ Իրեն իրալիրելու: Իր ձեռքը բացած իրարանչիր անձի կ'ըսէ. «Եկուր Ինծի ու Ես քեզ պիտի հանգչեցնեմ» (Մատք. 11:28): Իր զաւակները կը իրալիրէ մօտենալու Իր շնորհաց աքորին՝ ողորմութիւն ընդունելու (Եբք. 4:16):

Աստուած ձեռքը կերկարէ մեզ բռնելու, վերցնելու, դուրս հանելու մեղաց տիղմէն եւ մեր բոլոր նեղութիւններէն մեզ ազատելու: Խոստացած է Իր արդարութեան աջովքը մեզ բռնել (Սաղ. 40:2, Եսայեայ 41:10):

Ուստի զիտակցօրէն փառք տանք Աստուծոյ, որ Իր ձեռքը բաց է ամէն շնչաւոր մարդ արարածին փափաքը լեցնելու հոգեւոր եւ նիրական օրինութիւններով: Երբ Աստուած խոստացած է մեր փափաքները լեցնել, մտածենք թէ մենք որչա՞ի Իր փափաքները ի գործ կը դնենք:

Վեր. Հապիա Ալաճաճի

Քաղուած՝ «Հոգեւոր խորհրդածութիւններու կաթիւններ» գիրքէն

Եւս մէկ առաջադրանք

Մյնիսկ հիանալի տօներէն եսոք շատեր կը զգան աշխատանքի վերադառնալու ճնշուածութիւնը: Սեր հասարակութիւնը կարծես թէ բաժնուած է երկու խումբի՝ ծանրաբեռնուած աշխատողներու եւ ոչ ծանրաբեռնուած աշխատողներու: Վերջերս լսեցի ուստիհաղորդում մը Նոր Զելանտայի մէջ առողջապահական նոր վտանգի մը մասին: Հաւատաք, թէ ոչ, այդ՝ սրբեսի պակասութեան հիանդութիւնն է: Մարդկանց մեծամասնութիւնը առանց մարտահրաւերներու կեանք կը վարէ: Այս մարդիկ ենթակայ են ֆիզիկական անգործութեան, քանի որ չունին առաջ շարժուելու խթանող բաւարար սրբես, որը իրենց կը դրդէ օգտակար գործողութիւններու: Այս միտքը համեմատէք հազարաւոր այլ մարդկանց հետ, ովքեր ծանրաբեռնուած ու սրբեսի տակ կ'աշխատին, ինչի պատճառով բժիշկներու, խորհրդատուներու, վերականգնողական դասընթացներու օգնութեան կարիք կը զգան, կամ պարզապէս կը փորձն ելք գտնել տարբեր տեսակի կախուածութիւններու միջոցով: Կայ գերաշխատող եւ ոչ գերաշխատող, կայ չափազանց սրբեսով աշխատող եւ ոչ սրբեսով աշխատող:

Նման իրավիճակներ կարելի է նկատել նաև մեր եկեղեցիներուն մէջ: Որոշ քրիստոնեայ ընտանիքներու վրայ դրուած եկեղեցական պարտաւորութիւնները կը վախցնեն զիս: Անոնք կարծես չափազանց շատ կ'աշխատին ու սրբեսի տակ են: Միւս կողմէն՝ ուրիշներ կարծես թէ քիչ կ'աշխատին եւ ընդհանրապէս սրբես չունին: Երկուքն ալ վնասակար կրնան ըլլալ: Մենք նման ենք ջութակի լարերուն: Չափազանց լարուածութեան ժամանակ այն կը կոտրի, անբաւարար լարուածութեան ժամանակ այն երաժշտութիւն չ'արձակէր: Մարդիկ կան, որոնք չափէն աւելի սրբեսի տակ ըլլալով կը կոտրուին, իսկ ուրիշներ՝ շատ քիչ սրբեսի տակ ըլլալով քիչ բան կ'իրագործեն: Երբ քրիստոնեական ծառայութիւն ընելու առաջարկ կը տրուի, խումք մը մարդիկ կան, որ իրենց համար դժուար է կամ նոյնիսկ անհնար է «ոչ» ըսելը, մինչ միւս խումքի մարդկանց համար նոյնքանով դժուար է ծառայութեան համար «այո» ըսելը: Այս խումքերէն իրաքանչիւրը խնդիր ունի:

Անոնք ովքեր չափազանց սրբեսի տակ են, լաւ կ'ըլլայ խորհրդածեն

հետեւեալ հարցի շուրջ. «Ինչո՞ւ «ոչ» ըսելու կը դժուարանամ»: Կան բազմաթիւ պատճառներ, որոնք կը ստիպէն ոմանց պէտք եղածէն աւելի գործունեութիւններու մէջ ընդգրկուիլ:

Միւս կողմէն, անոնք որոնք իրենց կեանքին մէջ քիչ մարտահրաւերներ ունին, պէտք է իրենք իրենց հարցնեն, թէ ինչո՞ւ կը դժուարանան «այո» ըսել, երբ ծառայութեան համար առիթ մը կը տրուի իրենց: Նոր մարտահրաւեր կը նշանակէ ընդունիլ նոր բան: Այն կը ներառէ հաւատք. հաւատալ, որ դուք ինչ-որ բան պէտք է տաք, եւ որ Աստուած ուժ կուտայ ձեզ տալու այն: Ինչպէս Զրիստոսը Պետրոսին հրամայեց նաւակէն դուրս գալ ու զուրին վրայ քալել (Մատթ. 14:28), այդպէս Ան մեզ կը պատուիրէ մեր յարմարավետ տարածքէն դուրս գալ: Աստուածոյ հետ մտերիմ կեանքը կ'օգնէ մեզ «ոչ» ըսել, երբ այդպէս ընելու անհրաժեշտութիւն ըլլայ, նմանապէս՝ ինչ-որ նոր մարտահրաւերի «այո» ըսել. եթէ իսկապէս Աստուած է մեզ առաջնորդողը:

Միայն անոնք, որոնք կ'ապրին Անոր ներկայութեան մէջ եւ կը սորվին վայելի իրենց ինքնութիւնը Աստուածոյ մէջ, իրենք իրենց հանգիստ կը զգան, երբ պէտք կ'ըլլայ ծառայութեան մը «ոչ» ըսել կամ քաջութիւն ունենալ «այո» ըսել, երբ ծառայութեան համար ճիշտ հնարաւորութիւն ընձեռուի:

Զգուշացէք զբաղուած կեանքի անքերութիւննեն:

Ուրս Տիրլավ

Սաղմոս 65:1-5

Քեզի կը վայլէ օրհնութիւնը, ո'վ Աստուած, Սիօնի մէջ: Ու Քեզի ըրած ուխտերը պիտի կատարենք: Ո'վ աղօթքի լսող, Քեզի պիտի գայ ամէն մարմին: Անօրէնութիւնները իմ վրաս ճնշեցին: Մեր մեղքերը Դուն պիտի քաւես: Երանի՛ անոր որ կ'ընտրես ու Քեզի կը մօտեցնես, որպէս զի բնակի քու սրահներուդ մէջ. պիտի լցուինք Քու տանդ եւ Քու սուրբ տաճարիդ բարութեամբ: Սքանչելի բաներով, արդարութիւնով պիտի պատասխանես մեզի, ո'վ մեր փրկութեան Աստուածը, որ երկրի բոլոր ծայրերուն ու ծովերէն հեռու եղողներուն յոյսն ես:

Բաց նամակ մեր հովանաւորներուն Եւ ընթերցողներուն

Օրինեալ է Տէրը, որ մեզ վստահեցաւ Հայաստանի մէջ ծառայութիւնը: Անոր շնորհրով մենք աելի քան 29 տարի կը ծառայենք հայրենիքն ներս: Աստուած մեր սրտերուն մէջ սէր դրաւ մեր հայրենակիցներու նկատմամբ եւ մենք տեսանք անոնց ցաւը, պայքարը եւ հիւանդութիւնը: Բայց անոնց կարիքները ոչ միայն ֆիզիկական են, այլեւ՝ հոգեւոր:

Հայաստանի մէջ ասացուած մը կայ, որ կ'ըսուի. «Յաւ տանեմ», որը կը նշանակէ բոյլ տալ կրել դիմացինի ցաւը: Այո՛, Հայաստանը կարիք ունի մարդկանց, ովքեր կարող են օգնել եւ կրել ուրիշներու ցաւը: Դժուար չէ պատկերացնել, թէ ինչպիսի ծանրութիւն է, երբ բժշկական օգնութեան կարիք ունիս, բայց եկամուտի որեւէ աղբիւր չունիս, որ վճարես հիւանդանոցի ծախսերը:

Մարդիկ օրական երկու տոլար կը վաստակին: Որպէս Արեւմուտքի բնակիչներ մենք երեք այսի չկրնանք հասկնալ անոնց վիճակները, երէ չ'այցելենք ու մեր աշքերով չտեսնենք այդ բոլորը: Շատ արցունքներ եւ տիրութիւն կայ անոնց աշքերուն մէջ, բայց մեր ամենամեծ ուրախութիւնն այն է, երբ կը տեսնենք անոնց քաղցր Յիսուսի համար:

Յիսուս ըսաւ. «Եկէ՛ք ինձի, բոլոր յոգնած ու բեռնաւորուածներ եւ ես ձեզ պիտի հանգչեցնեմ: Իմ լուծու ձեր վրայ առէք եւ ինձմէ սորվեցէք՝ որ հեզ եմ ու սրտով խոնարի եւ ձեր անձերուն հանգստութիւն պիտի գտնէք. վասն զի իմ լուծու քաղցր է եւ իմ բեռս թերեւ»: (Մատթ. 11:28-30):

Այո, անոնք քաղցած են Խօսքի համար, քաղցած են ներքին խաղաղութեան համար: ACM-ը ութ հաւատարիմ աշխատակիցներ ունի, որոնք ամէն օր կ'աշխատին այդպիսի մարդկանց մէջ: Դուք նոյնպէս կրնաք մաս կազմել այս ծառայութեանը՝ աղօքքով, մեր միսիններական խումբին միանալով կամ ֆինանսապէս աջակցելով:

Մի քանի կարիքներ նշեմ, ըստ հրատապութեան.

- Վերանորոգման շտապ աշխատանքներ Կիւմրիի «Անկիւնա-

քար» կեղրոնին մէջ (սալիկապատում եւ ասֆալթապատում):

- Հրատապ աշխատանքներ Կիւմրիի «Շնորհը» կեղրոնին մէջ. երեք նոր սանհանգոյցներ եւ կարիքաւորներուն ծառայելու համար խոհանոց:
- Մինիպաս՝ սնունդ բաժնելու, տարեցներուն ժողովներու բերելու եւ հիւանդներուն բժիշկներուն տանելու համար:
- Հոգեւոր մշակներու հովանաւորութիւն:
- Կարիքաւոր ընտանիքի հովանաւորութիւն՝ սնունդի կամ ամսական օժանդակութեան տեսրով:
- Գրականութեան ծառայութեան աջակցութիւն:
- Ուսանողի ուսման վճարի հովանաւորութիւն:
- Բժշկական օգնութիւն:
- Զմեռուայ վառելափայտ եւ զեռուցում:
- CEF-ի մանկական ծառայութիւններու աջակցութիւն:

Շնորհակալ ենք ձեր աղօքքներուն եւ աջակցութեան համար: Թող Տերը առատապէս օրինէ ձեզ բոլորիդ:

Հ. Գ.